

[Egon Jensen.]

delige funktionærer i tilfælde af graviditet har krav på halv løn i indtil 5 måneder, men tidligst 3 måneder før fødslen, er ligegyldende med det af venstre og de konservative foreslåede og er en naturlig følge af de resultater, som er opnået ved overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet i øvrigt. Man må blot håbe, at ikke en hel del arbejdsgivere søger at omgå denne bestemmelse ved at afskedige den kvindelige funktionær med lovligt afskedigelsesvarsel. Der er for mange af den slags kedelige eksempler på, at man løber fra lovlige forpligtelser; sidst har vi set et eksempel fra en kendt københavnsk virksomhed. Hvis vi kan imødegå sådanne tendenser gennem en skærpe af loven, bør dette ske, og jeg medvirker gerne hertil.

Nr. 5 om, at forskud på provision kun kan kræves dækket af funktionærens løn-tilgodehavende eller indtjente provision, er så rimeligt, at yderligere kommentarer er unødvendige.

Nr. 7 om lovfæstelse af funktionærens ret til andel af tantieme, gratiale eller bonus, såfremt han eller hun fratræder inden regnskabsårets slutning, kan jeg fuldt og helt tilslutte mig; ved den tidligere omtalte førstebehandling fremsatte jeg ønske herom.

Nr. 8 gælder begrænsning i retten til at indføre konkurrenceklausul for funktionærer. Der foreslås, at denne klausul kun kan pålægges funktionærer, der indtager en særlig betroet stilling. Denne klausul kan kun gælde et år, medmindre der gives et rimeligt vederlag herfor. Man har desværre set alt for mange helt uhyrlige eksempler på klausuler, der er blevet pålagt almindelige funktionærer inden for de forskellige områder. Jeg havde helst set, at dette afsnit i stedet for en tilladelse til klausuler var blevet til et absolut forbud mod konkurrenceklausuler, men jeg kan godt indse, at der kan være tilfælde, hvor det er nødvendigt. Så er der blot tilbage spørgsmålet om, hvor grænsen mellem betroede og særlig troede funktionærer skal drages, men det kan vi se på i det kommende udvalg.

Såvel ved første behandling som under udvalgsbehandlingen af det tidligere behandlede lovforslag er spørgsmålet om funktionærbegrebet blevet drøftet, og den højtærede arbejdsminister har motiveret sin

stilling hertil. Jeg var inde på spørgsmålet ved første behandling ud fra den betragtning, at den tekniske udvikling og de nye forretningsformer gjorde det nødvendigt at se på det. Jeg tænkte på supermarkeder og selvbetjeningsbutikker. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at regeringen er af den opfattelse, at disse personalegrupper fortsat må betragtes som omfattet af funktionærloven. Hermed er jeg tilfreds, hvad dette angår. Jeg er enig med den højtærede arbejdsminister i, at man vel bør tage funktionærbegrebet op i udvalget. Man skal blot være klar over konsekvenserne af en almindelig funktionærstatus for de mange, som venstre og de konservative har været inde på. Det vil måske være bedre og mere konsekvent, om man i stedet — som anført af den højtærede arbejdsminister — gennemførte en fælles og altomfattende arbejder- og funktionærlov.

Socialdemokratiet er nu som før indstillet på at give både funktionærer og tjenestemænd de bedst mulige vilkår. Herom hersker der ingen tvivl, og derfor kan vi ikke være med til at gennemføre et forslag, der vil give funktionærerne en ringere beskyttelse end den, de har i dag. I en stort opsat annonce i Berlingske Tidende for i søndags fortælles, at det konservative parti før krigen tog initiativet til funktionærloven og nu har taget skridt til at få loven forbedret. Man glemmer helt, at venstre er medforslagsstiller til dette lovforslag. I denne forbindelse skal det dog ikke glemmes, at det, de konservative dengang foreslog, ikke var en egentlig funktionærlov, men et forslag om individuelle arbejdsaftaler, altså slet ikke med den bredde, som man ønsker at give loven i dag. Glemmes kan det heller ikke, at den funktionærlov, der kom ud af forhandlingerne i 1938, i høj grad skyldtes radikal og socialdemokratisk indsats på dette område.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale det af den højtærede arbejdsminister fremsatte lovforslag til velvillig behandling i det høje ting. Hvad angår venstres og de konservatives lovforslag, må dette være dækket ind af arbejdsministerens lovforslag, når bortses fra nr. 6, 7 og 8, som vi som tidligere nævnt ikke kan være med til.